



זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף מ"ט ע"ב

פרשת תזריע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

(תהלים סה) שומע תפלה עדיף וגו'. שומע תפלה, דא קודשא בריך הוא. רבי חזקיה אמר, שומע תפלה, שומע תפלות מבעי ליה, מהו שומע תפלה. אלא תפלה, דא כנסת ישראל, דאיהי תפלה, דכתיב, (תהלים קט) ואני תפלה (ס"א) (תהלים סט) ואני תפלתי) ודוד בגין כנסת ישראל קאמר לה. ומה דאמר ואני תפלה, כלא חד, ועל דא שומע תפלה, ודא תפלה של יד, דכתיב, (שמות יג) על ידכה בה"א.

תרגום לעברית

והדברים הללו נודעים לכהן, הדינים שבאים מזה והדינים שבאים מזה. ונודעים הקרבנות שצריך להקריב, שכתוב זכר תמים, וכתוב נקבה תמימה יביאנה. שהרי הדברים נודעים מאיפה באו הדינים ומאיפה אותם החטאים, שאחוזים בזה או בזה. ועל כן כתוב, (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה. להוציא שאר הקרבנות שלא כתוב רוח נשברה, שהם שלום לעולם ושמחת העליונים והתחתונים. ואם יראנה הכהן. שנה רבי יוסי, כתוב (תהלים סה) שמע תפלה עדיף וגו'. שמע תפלה - זה הקדוש ברוך הוא. רבי חזקיה אמר, שמע תפלה!? שומע תפלות הנה צריך להיות! מה זה שמע תפלה? אלא תפלה זו כנסת ישראל, שהיא תפלה, שכתוב (שם קט) ואני

תַּפְלָה. ((תהלים סט) ואני תפילתי) וְדוֹד אָמַר אוֹתָהּ בְּשָׁבִיל כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל. וּמָה שֶׁאָמַר
וְאֲנִי תַפְלָה, הַכֵּל אֶחָד, וְעַל זֶה שָׁמַעַתְּ תַפְלָה, וְזוֹ תַפְלָה שֶׁל יָד, שֶׁכָּתוּב (שמות יג) עַל
יְדְּכָה, בְּה' א.

טקסט הזוהר

עֲדִיף כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ. בְּשַׁעֲתָא דְּגוּפָא שְׂרִיָּא בְּצַעֲרָא, בְּמַרְעִין בְּמִכְתָּשִׁין. כְּמָה דְּאֵת אָמַר
וּבָשָׂר כִּי יִהְיֶה בְּעוֹרוֹ. אֵת הַנֶּגַע בְּעוֹר הַבָּשָׂר. הַבָּשָׂר הַחַי. וּבְגִין כֹּךְ לֹא כְּתִיב, כָּל רוּחַ
יָבֹאוּ, אֲלֹא כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ. מֵהוּ עֲדִיף. אֲלֹא כְּמָה דְּאֵתִימַר, וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן, דָּא הוּא
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הֵדָא הוּא דְּכְתִיב, וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן. תָּא חֲזִי, בְּאַתֵּר חַד אַהֲרֹן הַכֹּהֵן,
וּבְאַתְרָא אַחֲרָא הַכֹּהֵן סֵתָם, וְדָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

עֲדִיף כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ - בְּשַׁעֲתָא שֶׁהַגּוֹף שְׂרִיף בְּצַעַר, בְּמַחֲלוֹת וּמַכּוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבָשָׂר כִּי
יִהְיֶה בְּעוֹרוֹ. אֵת הַנֶּגַע בְּעוֹר הַבָּשָׂר. הַבָּשָׂר הַחַי. וּמִשּׁוּם כֹּךְ לֹא כְּתוּב כָּל רוּחַ יָבֹאוּ,
אֲלֹא כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ. מָה זֶה עֲדִיף? אֲלֹא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן, זֶה הוּא הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן. בֹּא רְאֵה, בְּמָקוֹם אֶחָד אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, וּבְמָקוֹם
אַחֵר הַכֹּהֵן סֵתָם, וְזֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְהָא כְּתִיב נִגַּע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן, אִי הָכִי דָא
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אָמַר לִיה אִין. בְּגִין דְּבִיָּה תִלְיָא כָּל דְּכִיּוּתָא וְכָל קְדוּשָׁה. אָמַר לִיה,
אִי הָכִי, אֲמַאי וְהוּבָא, וְהוּעֵלָה מִבְּעֵי לִיה. אָמַר לִיה, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שמות כז) וְהוּבָא
אֵת בְּדִיו בְּטַפְעוֹת, דְּעִיִּיל דָּא בְּגוֹ דָּא. אוּף הָכָא וְהוּבָא, דִּיכְנָסוֹן לִיה לְכַהֲנָא, לְדַכָּא
לִיה (כד אהדר ביה) וְיַעֲלוֹן מִלָּה קַמִּיה.

אמר רבי יצחק, והרי כתוב נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן, אם כן, זה הקדוש ברוך הוא? אמר לו, כן, משום שבו תלויה כל טהרה וכל קדשה. אמר לו, אם כן, למה והובא? והעלה היה צריך להיות! אמר לו, כמו שנאמר (שם כז) והובא את בדיו בטבעת, שמכניס זה לתוך זה. אף כאן והובא, שיכניסו לכהן לטהר אותו (כשחוזר בו) ויכניסו דבר לפניו.

טקסט הזהיר

אמר רבי יצחק, הכי תנינו, נגע צרעת. נגע הוא דינא תקיפא שריא בעלמא. צרעת: סגירו. כמה דאת אמר, סגירו דנהורא עלאה. סגירו דטיבו עלאה, דלא נחית לעלמא. כי תהיה באדם, באדם סתם. והובא אל הכהן. דא כהן דלתתא, דהוא אתתקן למפתח ההוא סגירו, ולאדלקא בוצינא דישתכחו על ידי ברכן לעילא ולתתא. ויתעבר ויסתלק ההוא נגע, וישרי נהירו דרחמי על כלא, ובגין כן והובא אל הכהן.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, כן שנינו, נגע צרעת: נגע - הוא הדין הקשה השרוי בעולם. צרעת - הסגרה, כמו שנאמר הסגר האור העליון. הסגר של הטוב העליון שלא יורד לעולם. כי תהיה באדם - באדם סתם. והובא אל הכהן - זה הכהן שלמטה, והוא מתקן לפתח אותו הסגר ולהדליק מאורות, שימצאו על ידו ברכות למעלה ולמטה, ויעבר ויסתלק אותו הנגע, וישרה אור של רחמים על הכל, ומשום כן והובא אל הכהן.

טקסט הזהיר

אמר רבי אבא, חמינא לאינהו בני עלמא, דלא משגחו, ולא ידעין ביקרא דמאריהון, כתיב בהו בישראל, (ויקרא כ) אשר הבדלתי אתכם מן העמים להיות לי. וכתיב, (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני יי'. אי אינון מתרחקו, אן הוא

קְדוּשָׁה דְּלִהּוֹן, הָא רְעוּתָא דְּלִהּוֹן אֶתְרַחֲקַת מִנִּיהּ. וְקָרָא אַכְרִיז וְאָמַר, (תהלים לב) אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֶד אֵין הָבִין, בְּמָה אֶתְפָּרֶשֶׁן בְּנֵי נָשָׂא מְסוּס וּפָרֶד, בְּקְדוּשָׁה דְּגִרְמִייהוּ, לְאַשְׁתַּכָּחָא שְׁלִימִין וְרִשְׁיִמִין מִכָּלָא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אָבָא, רְאִיתִי אוֹתָם בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא מְשַׁנִּיחִים וְלֹא יוֹדְעִים בְּכָבוֹד רַבּוֹנָם. כְּתוּב בְּיִשְׂרָאֵל, (ויקרא כ) אֲשֶׁר הִבְדִּילְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי. וְכָתוּב (שם) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'. אִם הֵם מֵתְרַחֲקִים, אֵיפֹה הִתְקַדְּשָׁה שְׁלֵהֶם? הֲרִי רְצוֹנָם הִתְרַחַק מִמֶּנּוּ, וְהַכְּתוּב מְכַרִּיז וְאֹמֵר, (תהלים לב) אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֶד אֵין הָבִין. בְּמָה נִפְרָדִים בְּנֵי אָדָם מְסוּס וּפָרֶד? בְּקְדוּשַׁת עֲצָמָם, שְׁיִמְצְאוּ שְׁלָמִים וְרִשׁוּמִים מִהַכֹּל.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא זְוּגָא דְּבְנֵי נָשָׂא הוּא בְּזִמְנִין יִדְעוּן, לְכוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְּקָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָא אֶתְעֵרוּ, בְּפִלְגוֹת לֵילִיָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאֵל בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן, לְאַשְׁתַּעֲשָׂעָא עִם צְדִיקֵיָּא, וּכְנֻסַּת יִשְׂרָאֵל מְשַׁבַּחַת לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהִיא שְׁעֵתָא דְּרְעוּתָא לְאַתְדַּבְּקָא בֵּיהּ.

תרגום לעברית

וְעַל כֵּן זְוּגָם שֶׁל בְּנֵי אָדָם הוּא בְּזִמְנִים יְדוּעִים, לְכוּן הָרְצוֹן לְהִדְבֵּק בְּקְדוּשַׁת בְּרוּךְ הוּא. וְהֲרִי הִעִירוּ, בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְגַן עֵדֶן לְהִשְׁתַּעֲשָׂע עִם הַצְּדִיקִים, וּכְנֻסַּת יִשְׂרָאֵל מְשַׁבַּחַת אֶת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, וְהִיא עֵת רְצוֹן לְדַבֵּק בָּהֶם.

וְחִבְרִיָּא דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא, מִשְׁתַּתְּפִי בָּהּ בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, לְשִׁבְחָא לְמַלְכָּא קִדִּישָׁא, וְאֶתְעַסְקוּ בְּאוֹרֵייתָא, שְׂאָר בְּנֵי נָשָׂא כְּדִין עֵידוֹן רְעוּתָא לְאֶתְקַדְּשָׁא בְּקִדּוּשָׁה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּלְכוּנָא רְעוּתָא לְאֶתְדַבְּקָא בֵּיהּ. וְאֵינוֹן חִבְרִיָּא דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא זְוּגָא דְּלֵהוֹן בְּשַׁעְתָּא דְּזוּגָא אַחְרָא אֲשֶׁתִּכַּח, וְהָאִי מִשְׁבֶּת לְשִׁבְתָּא לְכוּנָא רְעוּתָא לְאֶתְדַבְּקָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, דְּהוּא עֵידוֹן רְעוּתָא דְּמִתְבָּרְכֵן כְּלָא עֲלָאִי וְתַתָּאִי.

תרגום לעברית

וְהַחֲבָרִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, מִשְׁתַּתְּפִים עִם כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָא אֶת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, וּמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה לְשְׂאָר בְּנֵי הָאָדָם, אִזְ עַת רְצוֹן לְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשֵׁי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְכוּן רְצוֹן לְדַבֵּק בּוֹ. וְאוֹתָם הַחֲבָרִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, הַזְּוּג שֶׁלָּהֶם בְּשַׁעֲה שְׁנִמְצָא זְוּג אַחֵר, זֶה מִשְׁבֶּת לְשִׁבְתָּא, לְכוּן הָרְצוֹן לְדַבֵּק בְּקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא עַת רְצוֹן שֶׁהַכֹּל מִתְבָּרְכִים, הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.

טקסט הזוהר

אִי בְּנֵי נָשָׂא אֶתְרַחֲקוּ מִנִּיהּ, וְעַבְדֵּן כְּבָעִירִי, אֲנִי הוּא קִדּוּשָׁה דְּלֵהוֹן, לְאֲשֶׁתְּכָחָא קִדִּישִׁין. אֲנִי אֵינוֹן נִפְשָׁאן קִדִּישִׁין דְּמִשְׁכֵּן מַעֲיָלָא. וְשְׁלֵמָה מַלְכָּא צִוּוּחַ וְאָמַר, (מִשְׁלִי יט) גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב. גַּם בְּלֹא דַעַת, מֵאֵן הוּא דַעַת. דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. נֶפֶשׁ לֹא טוֹב, דָּא הוּא נֶפֶשׁ, דְּאֵינוֹן מִשְׁכִּין בְּעוֹבְדֵייהוּ, לֹא טוֹב, דְּהָא מִסְטָרָא אַחְרָא אֶתְמַשְׁכָּאן עַלִייהוּ נִפְשָׁתָא דְּלֹא אִיהוּ טוֹב, בְּגִין דְּלֹא מְכוּוֹנִי לְבִייהוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

אִם בְּנֵי אָדָם הִתְרַחֲקוּ מִמֶּנּוּ וְעוֹשִׂים כְּבִהְמוֹת, אֵיפֹה הַקִּדְשָׁה שֶׁלָּהֶם שְׁיִמְצָאוּ קִדּוּשִׁים? אֵיפֹה הַנִּפְשׁוֹת הַקִּדּוּשׁוֹת שֶׁמוֹשְׁכִים מִלְּמַעְלָה? וְשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ צִוּוּחַ וְאָמַר, (מִשְׁלִי יט) גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב. גַּם בְּלֹא דַעַת, מִי הוּא הַדַּעַת? זֶה הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. נֶפֶשׁ

לא טוב - זוהי הנפש שהם מושכים במעשיהם. לא טוב, שהרי מהצד האחר נמשכות עליהם נפש שאינה טוב, משום שלא מכונים לבם לקדוש ברוך הוא.

טקסט הזוהר

מאן דאתלהיט ביצר הרע, בלא רעותא וכוונה דלבא לקודשא בריה הוא. מסטרא דיצר הרע אתמשך עליה נפשא, דלאו איהי טוב, הדא הוא דכתיב גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא. מאן דאיהו אץ ברגלים ודחי שעתא בלא רעותא קדישא, חוטא. חוטא ודאי, בכלא.

תרגום לעברית

מי שמתלהט ביצר הרע בלי רצון וכונת הלב לקדוש ברוך הוא, מהצד של יצר הרע נמשכת עליו נפש שאינה טוב. זהו שכתוב גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא. מי שהוא אץ ברגלים ודוחה את השעה בלי רצון קדוש - חוטא, חוטא ודאי בכל.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"ע) א ♦

טקסט הזוהר

ועל דא שריין מכתשין בישין בבני נשא, ואסהידו באנפיהו בחציפותא דלהון, לאחזאה דהא קודשא בריה הוא מאיס בהו, ולאו דעתיה בהון, עד דאינון זכאן

תרגום לעברית

ועל זה שורות מכות רעות בבני אדם, ומעידים בפניהם על חצפתם, להראות שהנה הקדוש ברוך הוא מואס בהם ואין דעתו בהם, עד שהם זוכים ומכשירים את מעשיהם במקדם ומתברכים (ומטהרים). ועל זה נודעות המכות לכהן, אותן שבאות מצד הטמאה ואותן שבאות מהצד האחר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

